

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Δ

22 ΜΑΪΟΥ 1926

ΑΡΙΘ. 21

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΔΕΣΜΩΤΙΣ

Νέον κρούσμα τῆς Ουνιτικῆς προπαγάνδας ἐσημειώθη καὶ πάλιν ἐν Ἀθήναις. Οἱ ἀτόκλητοι ἀναμορφωταὶ παιδαγωγοὶ τῆς ἑλληνίδος νεολαίας Οὐνίται, οἱ στήσαντες τὰ στρατηγεῖα τῶν ἀνενοχλήτως εἰς δύο σημαία τῶν Ἀθηνῶν καὶ εἰς ἓν τοῦ Πειραιῶς, ἐργάζονται ἀνεκδότης. Ὁ δημιουργηθεὶς πέρυσι θόρυβος, συνεπεῖα τῶν διαμαρτυριῶν τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας, ἦν ὡς κυριαρχοῦσαν ἀναγνωρίζει τὸ Σύνταγμα, κατὰ τῆς ἀσυστόλου οὐνιτικῆς προπαγάνδας, τῆς διεξαγομένης ἐλευθέρως καὶ ἀνεμποδίστως ἐν Ἀθήναις, δὲν ἀπεκαρδίωσε ποσῶς τοὺς πράκτορας τοῦ Βατικανοῦ, οὔτε ἐξηνάγκασεν αὐτοὺς νὰ καταθέσωσι τὰ ὄπλα. Τούναντίον οὗτοι βλέποντες τὴν ἀδυναμίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ περιστελεῖ τὰς προσηλυτιστικὰς τῶν ἐνεργειῶν ἀπέδωκαν θρασυτέροι, τολμηρότεροι, ἐπιθετικώτεροι. Ἄφθονα δὲ ἔχοντες τὰ οἰκονομικὰ μέσα, εἰς τὴν κατ' αὐτῶν κίνησιν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπήντησαν διὰ τῆς ἰδρύσεως προπαγανδιστικοῦ Σχολείου ἐν τῇ Καστέλλα τοῦ Πειραιῶς. Καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι, στηριζόμενοι ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τῶν ἀρμοδίων, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὰς πλουσίας πηγὰς, ἐξ ὧν ἀρύνονται τοὺς πόρους διὰ τὴν προσηλυτιστικὴν τῶν δρασίαν, θὰ δημιουργήσωσι, τοῦ χρόνου προϊόντος, καὶ ἕτερα κέντρα, λόγῳ μὲν καὶ προφάσει πρὸς ἐκπαιδεύσιν τῶν ἀνυπάρχων ἐν Ἑλλάδι Οὐνιτῶν, ἔργῳ δὲ καὶ ἀληθεῖα πρὸς ἀπόσπασιν ἑλληνοπαίδων ἐκ τῆς πατρῴας πίστεως. Ἐκ παραλλήλου μετὰ τοῦ αὐτοῦ φανατισμοῦ καὶ μεζονος ἐπιμονῆς ἐξακολουθοῦσι τὴν ἀνθελληνικὴν καὶ ἀντορθόδοξον δρασίαν αὐτῶν καὶ οἱ Χιλιασταί. Οὗτοι δὲν ἀπεγοητεύθησαν ἐκ τοῦ κατὰ τῆς διαδόσεως τῶν περιοδικῶν καὶ συγγραμμάτων αὐτῶν ἀσκηθέντος μέτρου τῆς κατακρατήσεως καὶ καταστροφῆς αὐτῶν ἐν αὐτοῖς τοῖς ταχυδρομείοις καὶ πρακτορείοις. Πολλοὶ γὰρ καὶ δεῖ' διαπνεόμενοι ὑπὸ φανατισμοῦ πρωτοφανοῦς καὶ πείσματος τυφλοῦ καὶ διαθέτοντες χρηματικὰ ποσὰ ὑπέρογκα ἀποστελλόμενα ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρωτεργατῶν τοῦ Χιλιασμοῦ, φαίνεται ὅτι κατῴρθωσαν νὰ ἐξεύρωσιν ἀσφαλεῖς ὁδοὺς, διὰ τῶν ὁποίων παραλαμβάνουσι καὶ διαδίδουσι τὰ προσηλυτιστικὰ τῶν ἐντυπα.

Τοῦτο τοῦλάχιστον μαρτυρεῖ τρανῶς τόσον ἡ ἐντα-

τικὴ προπαγάνδα, ἢ ἀσκουμένη ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Χιλιασμοῦ ἐσχάτως καθ' ἑλλην τὴν Ἑλλάδα, ὅσον καὶ ἡ πληθώρα τῶν ἐφημερίδων, βιβλίων καὶ περιοδικῶν, τὰ ὅποια κατέκλυσαν καὶ αὐθις κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας οἰκίας, καταστήματα, ὁδοὺς, περιπτερά καὶ πλατεῖαι τῶν πόλεων καὶ τὰ χωρία ὀλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος. Ἡ γενναία οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῶν καταχθονίων χορηγῶν τῆς χιλιαστικῆς αἰρέσεως ἐμπνέει θάρρος εἰς αὐτοὺς μέχρι τοιοῦτου βαθμοῦ, ὥστε νὰ περιφρονῶσι πᾶσαν ὕλικὴν ζημίαν ὅσον δῆποτε μεγάλη καὶ ἂν εἶναι αὕτη καὶ νὰ υποβάλλωνται εἰς δαπάνας ἀμυθήτους.

Ἐξ ἄλλου τὰ προσηλυτιστικὰ σχολεῖα τῶν καθολικῶν σημειοῦσιν ἐν Ἑλλάδι νέας προόδους καθ' ἡμέραν μαθηταὶ καὶ μαθήτριάς κατὰ χιλιάδας φοιτῶσιν εἰς αὐτὰ ἀπομυζῶντες, ἐκτὸς τῶν γλωσσικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν γνώσεων, μίσος πρὸς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις καὶ ἀπέχθειαν ἢ, τὸ ὀλιγώτερον, ψυχρότητα καὶ ἀδιαφορίαν πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον θρησκείαν. Οἱ ὀργανοῦντες καὶ ἰθύνοντες, βλέπετε, τὰ ποικιλώνυμα ταῦτα Σχολεῖα εἶναι οἰκονομικῶς αὐτάρχεις. Ἀνήκουσιν εἰς Ἐκκλησίαν ἐξησφαλισμένην ὕλικῶς, διαθέτουσαν μέσα οἰκονομικὰ τεράστια, διὰ τῶν ὁποίων κατορθοῖ αὕτη νὰ συγκρατῆ μὲν διὰ κλήρου εὐπαιδεύτου τὸ ποιμνιον αὐτῆς, νὰ ἐξαπλοῖ δὲ τοὺς πλοκάμους τῆς διεισδύσεως καὶ ἐπιρροῆς αὐτῆς καὶ εἰς χώρας ξένας.

Καὶ ἀπέναντι ὅλων τούτων τῶν προπαγανδῶν τίνα στάσιν τηρεῖ ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία; Πῶς ἀντιμετωπίζει τὰς ἐνεργείας τῶν προσηλυτιστῶν, οἰκτινες ἐξ ὅλων τῶν σημείων εἰσῆλασαν εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν;

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος κατανοεῖ τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους ἐγκυμονεῖ ἡ ἀχαλίνωτος δρασίς τῶν προπαγανδῶν. Γνωρίζει τὰς προόδους καὶ τὰς κατακτήσεις, τὰς ὁποίας αὐταὶ σημειοῦσι καθ' ἡμέραν. Οὔτε δὲ διαφεύγει τὴν προσοχὴν αὐτῆς τὸ ζοφερὸν μέλλον, τὸ ὅποιον διανοίγεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνίαν ἐξ ἐπέψεως ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ θρησκευτικοῦ συναισθήματος. Πλὴν εἶναι καταδεδικασμένη ἀπαθῶς νὰ παρακολουθῇ τὴν ἀξίαν λύπης καὶ πολλῶν δακρύων κατάστασιν αὐτῆν καὶ ὡς ἄλλος Τάνταλος νὰ παρίσταται μάρτυς αὐτῆς, χωρὶς νὰ δύναται τὸ παράπαν νὰ ἔλθῃ ἐπίκουρος καὶ νὰ θεραπεύσῃ ταύτην. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, δεσμῶτις δόξοις, ἔχει καταδικασθῆ νὰ εἶναι προσπεπασσα-

λευμένη ἐπὶ τῶν αὐχμηρῶν καὶ ἡλιοκαύστων βράχων τῆς οἰκονομικῆς ἀνεπαρκείας καὶ στειρότητος χωρὶς νὰ δύναται νὰ ὀργανωθῆ καὶ ἀποκτήσῃ Κλήρον ἀντάξιον τῶν περιστάσεων. Διότι, βεβαίως, πρέπει νὰ το- νισθῆ καὶ ἐξαρθῆ διὰ μίαν φοράν εἰσέτι, ὅτι κατὰ τὸν αἰῶνα, κατὰ τὸν ὅποτον ζῶμεν, καὶ ὁ μεγαλύτερος ζή- λος καὶ ἐνθουσιασμός καὶ ἡ ὀρμητικωτέρα αὐταπάρ- νησις σθένουνται καὶ καταπίπτουσι καὶ ἐξασθενοῦσιν, ὅταν ἡ ἀτμόσφαιρα, ἐν τῇ ὁποία γεννῶνται, ἀναπτύ- σονται καὶ ἀνδρῶνται, εἶναι οἰκονομικῶς ξηρά. Ἰδοῦ, δυ- στυχῶς, ὁ κλῆρος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀφ' ἧς ἡλευθερώθη τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἀπεγνωσμένας κατέδαλε προσπάθειας πρὸς οἰκονομικὴν ἐξασφάλισιν καὶ ὀρθοπῆσιν χωρὶς νὰ δυνηθῆ νὰ ἐπιτύχῃ τι, ἐπὶ δεκαετηρίδας ἀγωνιζομένη.

Καὶ ὄχι μόνον δὲν ἐσημείωσε πρόδοσιν τινὰ ἐν τῷ ἀγῶνι περὶ οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως, ἀλλ' ἀπ' ἐναν- τίας βλέπει ἑαυτὴν, φρικτὸν εἰπεῖν, ἀπογυμνουμένην ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου τὸ Κράτος, τὸ ὅποτον χάριν τῆς ἀσφαλείας τοῦ αὐτῆς ὤφειλε νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς ὑλικῆς ἐξασφαλίσεως τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ οὕτω ἡ Ἐκκλησία, καίτοι μὴ παραγνωρίζουσα τὴν ἀνάγκην τὴν ἐπιβεβλημένην τῆς ἀποκτήσεως ἐφημεριακοῦ Κλήρου πεπαυμένου, φιλάνθρωπων ὀλοκλήρων ἐμπνευσμένων ἱεροκηρύκων καὶ ἐθναποστόλων, σχολείων κατηχητικῶν ἱεροποστολῆς ἐσωτερικῆς καὶ φιλάνθρωπικῶν ὀργανι- σμῶν ἀπαραιτήτων δι' Ἐκκλησίαν δρῶσαν, συγχρο- νισμένην, ἀνταποκρινόμενην εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν πνευ- ματικῶν της τέκνων, ὅμως ἀδυνατεῖ νὰ ἀποκτήσῃ ταῦτα λόγῳ τῆς πενίας, ἧτις τὴν κατατρώχει. Καὶ ἐτι πλέον καθ' ἣν στιγμὴν οἱ εἰσπηδήσαντες εἰς τὴν χώ- ραν μα; βαρεῖς λύκοι τῶν διαφόρων προπαγανδῶν προσθεύουσι καὶ ἐπιτυγχάνουσιν εἰς τὰ σχέδια αὐτῶν, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος βλέπει καὶ τὰς πενιχρὰς τά- ξεις τῶν κληρικῶν αὐτῆς μορφωμένων καὶ μὴ ἀπελ- πιστικῶς νὰ ἀραιῶνται. Μετὰ μεγίστης δυσκολίας ἐλά- χιστοι μόνον εὐπαιδευτοὶ προσέρχονται εἰς τὰς τάξεις τοῦ Κλήρου, οἱ δὲ πλείστοι, ἡ μεγίστη πλειοψηφία τοῦ θεολογοῦντος Κλήρου, τρέπεται εἰς ἐπαγγέλματα ἐξασφαλίζοντα πλήρως τοὺς ἀκολουθοῦντας ταῦτα.

Δεσμῶτις λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διατε- λεῖ καὶ μετ' ἀγωνίας περισσῆς φέρουσα τὰς βαρεῖας οἰκονομικὰς της πέδας παρακολουθεῖ τὰ περίξ αὐτῆς συμβαίνοντα, μὴ δυναμένη νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὡς δεῖ τὰ κοινωνικὰ ζητήματα, ἅτινα ἐνώπιον τῶν ἐκπροσώπων αὐτῆς ὀρθοῦνται. Ἐὰν δὲ ἀφεθῆ τοιοῦτρόπως ἐγκατα- λειμμένη καὶ δὲν εὑρεθῆ ὁ Σαμαρείτης, ὅστις νὰ ἐπι- χύσῃ ἔλαιον ἐπὶ τῆς πληγῆς αὐτῆς, καὶ τονώσῃ τὸν ἐξασθενήσαντα ὀργανισμόν αὐτῆς, θὰ ζημιωθῆ μὲν καὶ ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ θὰ ζημιωθῆ βαρύτερα καὶ καιριώτατα τὸ Κράτος. Διότι δὲν εἶναι βεβαίως δυνα- τὸν νὰ προκόψῃ καὶ νὰ προαχθῆ χώρα, τῆς ὁποίας οἱ πολῖται εἶναι ψυχικῶς ἀνάπηροι καὶ ἀσθενεῖς καὶ δὲν ζωογονοῦνται ὑπὸ τῶν μεγάλων ἐκείνων ἀρετῶν, τὰς

ὁποίας κέλῃται νὰ ἐμφυσᾷ εἰς αὐτοὺς Κλή- ρος ἔχων συνείδησιν τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ ἀποστολῆς.

ΑΡΧΙΜ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Ο ΚΛΗΡΟΣ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ

(ΕΠΙ ΤΗ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΑΙ ΤΗΣ ΕΞΟΔΟΥ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ)

Β'.

Ο ΡΩΓΩΝ ΙΩΣΗΦ

α'. Περί τῶν πόλεων Ρωγῶν καὶ Κοζύλης.

Ἡ πλήρης τίτλος τοῦ ἐπισκόπου Ρωγῶν ἦτο Ρω- γῶν καὶ Κοζύλης ἐν τοῖς μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως χρόνοις. Καὶ αἱ δύο δὲ αὐ- ται πόλεις ἀπετέλουν τὴν ἐπισκοπικὴν περιφέρειαν Ρωγῶν καὶ Κοζύλης. Τὰ ἐρεῖπια ἀμφοτέρων τῶν πό- λεων τούτων σώζονται μέχρι σήμερον ἐν τῇ ἐκκλη- σιαστικῇ περιφερείᾳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικο- πόλεως καὶ Πρεβέζης. Τὰ ἐρεῖπια τῆς βυζαντιακῆς πόλεως Ρωγῶν κεῖνται δεξιᾷ τῷ ἀνερχομένῳ τὴν ἀμα- ξιτὴν ὁδὸν ἐκ Πρεβέζης πρὸς τὰ Ἰωάννινα καὶ περὶ τὸ 4800 χιλιόμετρον ἐκ Πρεβέζης, περὶ τὸ 5700 δὲ ἐξ Ἰωαννίνων. Ἐν δὲ τῷ κατηρειπωμένῳ φρουρίῳ ὑπάρχει ἐγκαταλελειμμένον μοναστήριον.

Ἐν τῇ «Ἐποτυλώσει» Λέοντος τοῦ Σοφοῦ ἀναφέ- ρεται ἐπισκοπὴ Ρωγῶν ὑποκειμένη τῇ Μητροπόλει Ναυπάκτου (Σύνταγμα Ράλλη καὶ Ποτλῆ Τομ. Ε). Τῷ 1318 μ. Χ. ἐπὶ Ἀνδρονίκου τοῦ Βου ἐν τῷ συν- ταχθέντι ὑπ' αὐτοῦ καταλόγῳ τῶν Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων ἀναφέρεται ἡ ἐπισκοπὴ Ρωγῶν ὑποκει- μένη τῷ Μητροπολίτῃ Ἄρτης. Τῷ 1358 μ. Χ. ἡ Κατερίνη Βουλουᾶ ἐπιχειρήσασα νὰ ἀποκαταστήσῃ εἰς τὸ Δεσποτάτον τῆς Ἡπείρου τὸν ὑπ' αὐτῆς εὐ- νοούμενον Νικηφόρον, ἐξήτει πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐπιχειρήσεών της νὰ εὐρῆ ὁπαδοὺς, καὶ τοιοῦτος ἐνε- φανίσθη ἐν Ρωγοῖς ὁ Νικόλαος Καβάσιλας. Τῷ 1380 Πέτρος ὁ Λιόσας ἤρχε τῆς Ἄρτης καὶ τῆς Ρωγοῦς. (Ἱστορία Παπαρηγοπούλου).

Ἡ δὲ Κοζύλη κεῖται ἀνατολικῶς τῆς Ἄρτης εἰς ἀπόστασιν τριῶν ὥρῶν. Τῷ 1283 ὑπήγετο εἰς τὴν Αἰ- τωλίαν. Ὁ ἐπισκοπικός της ναὸς τιμῶμενος ἐπ' ὀνόματι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων εἶναι Μονή, εἰς τὴν πανήγυ- ριν τῆς ὁποίας συνέρχονται περὶ τὰς 5,000 προσκυ- νητῶν. Τῷ 1283 μ. Χ. ἐπὶ Ἀνδρονίκου τοῦ Βου ὁ ἐπίσκοπος Κοζύλης καὶ ὁ Δεβρῶν, ἐπειδὴ οἱ ἐπίλοι- ποι ἀρχιερεῖς συνελειτούργησαν μετὰ τῶν Λατίνων καὶ ἐγένοντο μισητοὶ παρὰ τοῦ λαοῦ, ἐχειροτόνησαν τὸ πρῶτον Γερμανόν τινα μοναχὸν Μητροπολίτην

Ἡρακλείας, καὶ ἔπειτα οἱ τρεῖς ὁμοῦ χειροτονοῦσι Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Γεώργιον τινα μετονομασθέντα Γρηγόριον (Ἱστορία Παπαρρηγοπούλου.) Δὲν δυνάμεθα ὅμως θετικῶς νὰ ἀποφανθῶμεν, ἂν τότε ἡ Κοζύλη ἦτο συνηνωμένη μετὰ τῆς ἐπισκοπῆς Ῥωγῶν, διότι ἀναφέρεται καὶ ὡς συνηνωμένη μετὰ τῆς Νικοπόλεως καὶ ὑποκειμένη τῇ Μητροπόλει Ἰωαννίνων, ἀφ' οὗτου ἡ τελευταία ἐκηρύχθη Μητροπόλις. Βέβαιον ὅμως ἱστορικῶς εἶναι, ὅτι ἐν τοῖς μετὰ τὴν ἄλωσιν χρόνοις ἡ Κοζύλη ἦτο ἐκκλησιαστικῶς συνηνωμένη μετὰ τῆς Ῥωγοῦς. Ἐν τῷ ἀρχεῖφ τῆς ἐν Ἀγγελοκάστρῳ οἰκογενείας Γουλιμῆ σφύζεται σημεῖωμα τοῦ 1760 ὑποδεικνύον πῶς πρέπει νὰ γράφη τις πρὸς Πατριάρχας, Μητροπολίτας καὶ ἐπισκόπους· ἐν αὐτῷ ἀναφέρεται, ὅτι ὁ ἐπίσκοπος Ῥωγῶν τιτλοφορεῖται Ῥωγῶν καὶ Κοζύλης.

Τῷ 1792 ἀναφέρεται ἐπίσκοπος Ῥωγῶν ὁ Δανιὴλ (ἀρχεῖον Μητροπόλεως Ἀκαρνανίας). Τῷ δὲ 1794 ὁ Μακάριος, ὅστις τῷ 1823 ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Μητροπολίτης Κερκύρας. Ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως ὁ ἐπίσκοπος Ῥωγῶν κατήνησε τιτουλάριος ἐπίσκοπος ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι ὡς βοηθὸς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ὁ Πρωτοσύγκελος Ἀμβρόσιος Φραντζῆς λόγον ποιούμενος περὶ τοῦ Ῥωγῶν Ἰωσήφ λέγει, ὅτι ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι ἀρχιερατεύων ἦτο βοηθὸς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Πορφυρίου.

Ἀρχιμ. ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΚΟΥ

ΙΕΡΑ ΑΠΟΣΤΗΜΙΑ ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Ὁ Σύλλογος τοῦ «Παναγίου Τάφου» διοργάνωσεν ἐφέτος ἱερὰν ἀποδημίαν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σ. Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγ(πό)λεως κ. Πολυκάρπου εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Παθῶν καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Οἱ ἐκδρομεῖς ἦσαν πλέον τῶν ἑκατὸν χριστιανῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ μετέβησαν καὶ εἰς ἄλλα, ἐκτὸς τῶν Ἱεροσολύμων, προσκνήματα. Κατὰ τὴν παρουσίαν ἐνώπιον τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δαμιανοῦ ὁ Σ. Μητροπολίτης Γόρτυνος καὶ Μεγ(πό)λεως κ. Πολυκάρπος προσεφώνησε διὰ τῶν ἐξῆς ἐκ μέρους τοῦ Ὀμίλου :

«Ἀπὸ τοῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως προσήλθομεν εὐλαβεῖς προσκνηταὶ εἰς τὸν Ἱερὸν λόφον τοῦ Γολγοθᾶ, ἔνθα ἔπαθε τὸν σταυρικὸν θάνατον ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ ἀνεγεννήθη καὶ ἐσώθη ἡ ἀνθρωπότης. Προσήλθομεν ταπεινοὶ προσκνηταὶ ὅπως κλίνωμεν ταπεινῶς τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος πρὸ τῶν ἱερῶν προσκνημάτων καὶ λάβωμεν τὴν θεῖαν εὐλογίαν. Προσήλθομεν ὅπως ἐπικαλεσθῶ-

μεν θερωῶς τὴν θεῖαν ἀντίληψιν ἐπὶ τῆς χευμαζομένης Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Οἱ ἱεροὶ καὶ ἅγιοι οὗτοι τόποι, ὅπου ἐγεννήθη καὶ ἐπάτησεν ὁ Κύριος καὶ ἐτέλεσε τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας ἡμῶν, εἶνε ἀληθῶς τὸ προσκνήμα πάντων τῶν Ἐθνῶν καὶ Φυλῶν· ἀλλὰ δι' ἡμᾶς τοὺς Ὀρθοδόξους Ἑλληνας εἶνε, ἀσύγκριτον ὄσον, ἱερὰ διότι, ἀπὸ τοσοῦτων αἰῶνων, διετηρήσαμεν ἐν μέσῳ κλυδῶνων καὶ διωγμῶν ὡς ἱερὰ καὶ ἀνεκτίμητον κληρονομίαν καὶ παρακαταθήκην. Ναί· ἡ μικρὰ Ἑλλάς, ἐν ἣ ἀνεπτύχθη ὁ ἀρχαῖος πολιτισμὸς, πρώτη ἐδέχθη τὴν ἀποκαλυφθεῖσαν ἀλήθειαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ὁδηγουμένη ὑπὸ τοῦ σπερματικοῦ λόγου καὶ ἠγωνίσαστο γενναίως τὸν καλλιστέφανον ἀγῶνα τῆς διαδόσεως καὶ διατηρήσεως τῶν θεῶν καὶ ζωογόνων ἀληθειῶν τοῦ ἐπὶ τῶν ἱερῶν τούτων τόπων γεννηθέντος καὶ σταυρωθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἠγωνίσαστο ὑπὲρ τοῦ Σταυροῦ καὶ ἐν ἡμέραις δόξης καὶ εὐτυχίας, ἀλλὰ καὶ ἐν ἡμέραις πένθους καὶ δυστυχίας καὶ δουλείας φοβερᾶς. Εὐλογημένον τὸ Ἔθνος τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων. Ἄλλα ἔθνη ἄς καυχῶνται ἐπ' ἄλλοις πολλοῖς ἀγαθοῖς. Ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων στέφανος δόξης εἶνε ἡ Ὀρθόδοξος πίστις καὶ ἀλήθεια, ἣτις ἀπὸ τῶν ἱερῶν τούτων τόπων ἐκπορευθεῖσα, διέδραμε τὴν οἰκουμένην καὶ ἐφώτισε καὶ κατηύγασε τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἡ ἱερὰ θεωρία, Μακαριώτατε, ἐκ τῶν χρυσοῦν καὶ ἰσοτεφάνων Ἀθηνῶν, εἶνε ἐξ ὀλίγων χριστιανῶν Ἑλλήνων· ἀλλ' εἶνε μεγάλη εἰς πίστιν καὶ λατρείαν πρὸς τὸν Κύριον, μεγάλη εἰς ἀφοσίωσιν καὶ σεβασμὸν πρὸς τὴν Υ. Μακαριότητα, ἣτις, ἐπὶ τσοσῦτα ἔτη, κρατεῖ τοὺς οἴακας τῆς πνευματικῆς ὁλκάδος τῶν Ἱεροσολύμων, τῆς μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν. Οἱ ἀπανχοῦ Ὀρθόδοξοι Ἑλληνας ἔχομεν πάντοτε τὰ ὅμματα τῆς ψυχῆς πρὸς τοὺς ἱεροὺς τούτους τόπους καὶ παρακολουθοῦμεν τοὺς ὡραίους ἀγῶνας, τοὺς ὁποῖους διεξάγει ἡ Ἱερὰ Ἀδελφότης, ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀληθείας. Καὶ τοὺς ἀγῶνας τούτους εὐλογεῖ ἄνωθεν ὁ Κύριος καὶ καταστέφει· καὶ τὰ δόλια τῶν ἐχθρῶν ἐπινοήματα μεταστρέφει εἰς ὄφελος τοῦ Ὀρθοδόξου λαοῦ, καὶ δὴ ὅταν ὑπάρχη ἡ θερμὴ πίστις καὶ ἀγάπη καὶ ὁμόνοια.

Μακαριώτατε, προσεκνήσαμεν τὸν Ἅγιον Τάφον τοῦ Σωτῆρος, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐξῆλθεν ἡ ζωὴ· ἐλάβομεν ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ νέας πνευματικὰς δυνάμεις, θὰ μεταβῶμεν καὶ εἰς ἄλλους ἱεροὺς τόπους τῆς Ἁγίας γῆς. Καὶ ἤδη ὑποβάλλοντες τὰ βαθύτατα σεβάσματα ἡμῶν πρὸς τὴν Υ. Μακαριότητα παρακαλοῦμεν ὅπως εὐλογῆσης ἡμᾶς καὶ τὸ Ἔθνος μας,

τὸ ὁποῖον ἐπλήρωσε τὸν κόσμον πνευματικῆς εὐωδίας καὶ τὸν παράδεισον ἐκ τῶν μαρτύρων καὶ ἁγίων.

Κύριος δὲ ὁ Θεὸς «ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων» διασώζει τὴν Υ. Μακαριότητα μετὰ τῆς περὶ Αὐτὴν ἱερᾶς Συνόδου καὶ Ἀδελφότητος ἐν εἰρήνῃ καὶ πνευματικῇ δυνάμει ἐπ' ἀγαθῷ τῆς μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ πολυπαθοῦς ἡμῶν Ἔθνους».

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἐπιπορευτικὴ ἐκπαίδευσις.

Διὰ νέου νομοθετικοῦ διατάγματος κατ' αὐτὰς ἐκδοθέντος καθίσταται ἡ παιδεία τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ ὑποχρεωτικὴ ἀπὸ τοῦ ἐξῆς. Ἐὰν ὁ νόμος οὗτος δὲν ἀνακληθῆ ὑπὸ τῶν διαδόχων τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν θὰ παρουσιάσῃ ἐν τοῖς συγχρόνοις πεπολιτισμένοις λαοῖς τὸ φαινόμενον, περὶ τοῦ ὁποῖου τόσον εὐγλώττως ὁμιλεῖ ἡ στατιστικὴ τῶν ἀναλφαβήτων. Ἡ ἀρτιότης ὅμως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐπιτυγχάνεται διὰ μόνου τοῦ διαφωτισμοῦ τῆς διανοίας του. Δέον παραλλήλως νὰ καλλιεργῆται, νὰ περιθάλπηται καὶ νὰ διηπαιδαγωγῆται καὶ τὸ θρησκευτικὸν του συναίσθημα, ἵνα τὸ ἀπὸ τῆς παιδείας φῶς μὴ μεταβάλληται εἰς πῦρ καταναλισκόν τὸν ἠθικὸν ἀνθρώπου, ἀλλ' εἰς θερμότητα συντηροῦσαν τὰ εὐγενῆ αὐτοῦ συναίσθηματα καὶ ζωογονοῦσαν ὅ,τι ὑψηλόν, εὐγενὲς καὶ ὠραῖον κέκρηται ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ.

Ἡ ἀγγλικὴ ἀπεργία.

Κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας σύμπαντος τοῦ κόσμου ἡ προσοχὴ ἦτο ἐστραμμένη πρὸς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν, ἔνθα εἶχεν ἐκραγῆ πρωτοφανῆς ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀπεργία. Τὴν ἀπεργίαν εἶχον κηρύξει οἱ ἀνθρακεργαταὶ τῆς Ἀγγλίας διαφωνήσαντες πρὸς τὰς ἐκμεταλλευομένας τὰ ἀνθρακωρυχεῖα Ἐταιρείας, αἵτινες, εὐρεθεῖσαι ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ ἐκτελέσωσι τὰς περὶ μισθοδοσίας ἀπαιτήσεις τῶν ἀνθρακεργατῶν, ἀνέστειλαν τὰς μεταλλευτικὰς ἐργασίας των. Ὑπὲρ τὰ τέσσαρα ἑκατομμύρια ἐργατῶν ἀπέσχον τῆς ἐργασίας των, ἐκ συμπαθείας δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀπήργησαν καὶ ἄλλαι εὐρύταται ἐργατικαὶ ὀργανώσεις ζωτικωτάτης διὰ τὴν ζωὴν σημασίας. Ἡ ἐκ τῆς ἀπεργίας ταύτης δημιουργηθεῖσα ἐν Ἀγγλίᾳ κατάστασις ὑπῆρξε κρισιμωτάτη, ὁλόκληρος δ' ὁ κόσμος ἀτενῶς εἶχε πρὸς τὸ Λονδίνον, ἐναγωνίως παρακολουθῶν τὴν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων καὶ προσδοκῶν τὸ εἶδος τῆς λύσεως. Καὶ ἡ ἀγωνία αὕτη ἐδικαιολογεῖτο ἐκ τούτου, ὅτι ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῆς ἀναφύσεως ἐν Ἀγγλίᾳ τραγικῆς διαφωνίας ὁ κόσμος ἐξῆρτα τὴν τύχην τῆς καθεστηκυίας ἐν ταῖς

συγχρόνοις ἀνθρωπίναις κοινωνίαις τάξεως. Διότι μία ὀριστικὴ νίκη εἴτε τοῦ σοσιαλισμοῦ εἴτε τῆς ἄστικῆς κοινωνίας θὰ καθώριζεν ἐπὶ μακρότατον χρόνον τὴν μορφήν τοῦ κοινωνικοῦ συγκροτήματος.

Ἡ λύσις.

Ἡ λύσις τῆς ἀγγλικῆς ἀπεργίας, ἐπελθοῦσα ἐνωρίτερον ἢ ὅσον προσεδοκᾶτο, ὑπῆρξεν οἶα καὶ ἀνεμένετο ἀπὸ τοὺς προσεκτικοὺς κοινωνιολόγους: ἡ ἀπεργία ἀπέτυχε νικησάσης τῆς «ἀστικῆς τάξεως». Ἡ λύσις δ' αὕτη ἐνέχει ἀνυπολόγιστον σημασίαν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς καθεστηκυίας σήμερον ἐν τῷ κόσμῳ κοινωνικῆς ὀργανώσεως: ὁ κομμουνισμός, ὅστις κατὰ τὴν ἐν Ρωσίᾳ ἀπὸ ἐννεαστίας ἐφαρμογὴν του ἀριθμει μόνου ἐπαλλήλους ὑποχωρήσεις καὶ βαίνει σταθερῶς πρὸς τὸν ὁλοκληρωτικὸν ἐκφυλισμὸν, διὰ τῆς ἐκβάσεως τῆς ἀγγλικῆς ἀπεργίας ἐδέχθη τὸ φονικώτερον τῶν πληγμάτων. Ἀλλὰ τὸ πλῆγμα τοῦτο εἶνε σημασίας πολὺ ἥσσονος τοῦ πλήγματος, τὸ ὁποῖον κατηνέχθη κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν ἀγγλων ἐργατῶν. Διότι ἡ ὄλη των κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπεργίας διαγωγῆ ὑπῆρξε διαπύσιον πρὸς τὸν ἀγγλικὸν λαόν, ἀλλὰ καὶ πρὸς πάντα τὸν κόσμον κήρυγμα, ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἀλληλεγγύη μεταξύ αὐτῶν καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ τοῦ ρωσικοῦ τύπου, ἐφ' ᾧ καὶ τὸν ἀπόλυτον σεβασμὸν των διετράνουν, καὶ τὸν πατριωτισμὸν των παντοιοτρόπως διεδήλουν, καὶ τὴν ἐν τῇ θρησκείᾳ ἐμμονὴν των ἐπεδείκνυον, καὶ πᾶσαν ἀρωγὴν ἐκ μέρους τῆς Γ' Διεθνοῦς καὶ ὀθενδῆποτε ἄλλοθεν ἀπηρενοῦντο, ἵνα ἀποδείξωσι κατὰ τὸν πασιφανέστερον τρόπον ὅτι ἀποτροπιάζονται τὴν μορφήν τῆς ταυτίσεως τῆς ἰδεολογίας των πρὸς τὴν ἐπαναστατικὴν κομμουνιστικὴν ἰδεολογίαν. Καὶ εἶνε περιττὸν νὰ λεχθῆ πόσον ἡ τοιαύτη τῶν ἀγγλων ἀπεργῶν στάσις προεδίκαζε τὴν ἐκβασιν τοῦ ἀγῶνος, ὅπως δ' ἀνακούφισιν ὁ κόσμος ἡσθάνθη ἐπὶ τῇ δικαιοῦσει τῶν προβλέψεών του ἐκ τῆς αἰτίας ἐκβάσεως. ἦτις τόσον ἐμπεδοῖ τῆς ἀσφαλείας: τὸ αἶσθημα ἐν ταῖς τόσον βαρβαρικοῖς μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον ψυχαῖς.

Τὸ κῦρος τῆς Ἐκκλησίας.

Πόσον μέγα εἶνε τὸ κῦρος τῆς Ἐκκλησίας, παρὶ τὰ ἔνθεν ἢ ἐκεῖθεν πολὺ αἰκίς περὶ τοῦ ἐναντίου ἀναμασώμενα, μαρτυρεῖ ἡ πρὸς ταχεῖαν λύσιν τῆς ἀγγλικῆς ἀπεργίας τελεσφόρος ἐπέμβασις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καντερβουρίας. Ἡ Ἐκκλησία εἶνε ἀνυπολόγιστος ἠθικὴ δύναμις, τύφλωσιν δὲ πραγματικὴν πάσχουν ἐκεῖνοι τῶν πολιτειῶν, αἵτινες, πρῶχειρον ἐχρῶσαι τὴν χρησιμοποίησιν τῆς δυνάμεως ταύτης εἴτε

πρὸς ἠθικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαοῦ, εἴτε ὁσάκις αὐταὶ χάνουν τὸ ἴδιον κύρος των, προσπαθοῦν νὰ τὴν ἀγροήσουν. Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες ὀφείλουσιν νὰ λάβωσι διδάγματα ἀπὸ τὸ εὐγλωττον τοῦτο ἀγγλικὸν μᾶθημα, καὶ ἀντὶ νὰ ἐπαγγέλλωνται τὸν ἄθρησκον καὶ ἄθεον κατὰ ἀναχρονιστικὸν πιθηκισμὸν τῶν χειροτέρων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ψευδοπολιτισμοῦ ἐκφάνσεων, ἃς στρέψουσι τὴν μιμητικὴν δεξιότητά των πρὸς τὰ ὑγιᾶ καὶ τὰ σωτήρια.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἀ. Ἱερά Σύνοδος δὲν συνήλθεν εἰς συνεδρίαν μετὰ τὸ Πάσχα συμφώνως πρὸς τὴν γνωστὴν ἤδη ἀπόφασιν, ἀλλὰ τὰ ἐν Ἀθήναις παρόντα μέλη αὐτῆς καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες Ἀρχιερεῖς συνήλθον εἰς σύσκεψιν τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην καὶ ἔλαβον γνώσιν παρὰ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου τῆς πορείας τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος.

—Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα μετηνέχθη εἰς Ἀθήνας βαρέως ἀσθενῶν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λευκάδος καὶ Ἰθάκης κ. Δανιήλ. Ἡ κατάστασίς αὐτοῦ παραμένει κρίσιμος.

—Ἐδημοσιεύθη Διάταγμα περὶ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Βελλᾶς, καθ' ὃ ἡ περιουσία τῆς ἐν ἧ εὐρίσκειται Ἱεράς Μονῆς διατίθεται ὑπὲρ τῆς Σχολῆς. Εἰς τὸ Διάταγμα παρενεβλήθη ἐπιτηδεῖως διάταξις, καθ' ἣν τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ πάσας τὰς Μονὰς ἐν αἷς ὑπάρχουσιν Ἱερατικαὶ Σχολαί!

—Ἡ Ἱερά Σύνοδος λαβοῦσα γνώσιν τῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως, ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὅπως οἱ κληρικοὶ λειτουργοὶ τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως μὴ ἀσκῶσι καὶ ἐφημεριακὰ καθήκοντα, προέβη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2276 ἐν. ἔτ. ἐγγράφου αὐτῆς ὅπως παρακαλέσῃ τὸ Ὑπουργεῖον ἵνα ἄρῃ τὴν διάταξιν ταύτην, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι οἱ τοιοῦτοι λειτουργοὶ εἰσὶν ἐλάχιστοι τὸν ἀριθμὸν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἀμέμπτως, ἀνελλιπῶς καὶ ἀκριβῶς ἐξετέλεσαν τὸ ἑαυτὸν καθήκον ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ὑπηρεσίαις.

—Ἡ Ἱερά Σύνοδος δι' ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον παρεκάλεσεν αὐτό, ὅπως εἰς τὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου συμπεριληφθῶσι καὶ οἱ σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι, διατηρήσωσι δὲ τὰς μισθώσεις αὐτῶν, μὲ τὰς νομίμους προσαυξήσεις, καὶ μὴ ἐξωσθῶσιν ἐκ τῶν κατοικιῶν αὐτῶν, μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ ἐνοικιστασίου.

—Γενομένης ἐκλογῆς Ἡγουμένου-συμβουλίου ἐν τῇ Ἱερά Μονῇ «Θεμάτων» τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως

Κεφαλληνίας, ἐξελέγησαν ἠγούμενος μὲν ὁ Ἀρχ. Γερμανὸς Μακρῆς, σύμβουλοι δὲ οἱ μοναχοὶ Δαμασκηνὸς Ἀλεξανδράτος καὶ Γερμανὸς Ἀνδρουτάτος.

—Διεβιβάσθη τῇ Ἱερά Συνόδῳ ἔγγραφον τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος Πλατάνου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας, δι' οὗ παρακαλεῖ ὅπως ἀποσοβῆθῃ ἡ διάλυσις τῆς Ἱεράς Μονῆς Κοζίτσης ἢ ἡ ὑπαγωγή αὐτῆς εἰς τὴν Ἱερά Μονὴν Προυσοῦ. Τὸ ὡς ἄνω ἔγγραφον ἀπεστάλη τῷ Σεβ. Μητροπολ. Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας, ὡς ἀρμοδίῳ.

—Διὰ διατάγματος τῇ 20 Φεβρουαρίου ἐν ἔτ. ἐκδοθέντος τῇ 24 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ἔτους καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 68 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὃ ἐν τῷ χωρίῳ Τεμπλονίῳ Κερκύρας Ἱερός συναδελφικὸς Ναὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου «Σπαρμιωτίσσης», μετεβλήθη εἰς ἐνοριακὸν τοιοῦτον.

—Διὰ Διατάγματος τῇ εἰρημένη ἡμερομηνία, ἐκδοθέντος, καὶ ἐν τῷ ρηθέντι φύλλῳ καταχωρισθέντος τὸ χωρίον Παράλια - Ἀκράτας καὶ Γκουμένκα ἀποτελοῦν μίαν ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν ναὸν τὸν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος.

—Διὰ Διατάγματος τῇ εἰρημένη ἡμερομηνία ἐκδοθέντος, καὶ ἐν τῷ προαναφερθέντι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως φύλλῳ καταχωρισθέντος, τὸ ἐξοκλήσιον «Ἁγιοὶ Τεσσαράκοντα» τοῦ χωρίου Ἀμολόχου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Σύρου, ἀποσπώμενον τοῦ εἰρημένου χωρίου, ὑπάγεται εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ χωρίου Βιταλίου, ὃ δὲ ναὸς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτήρος (Πέρα Μαχαλᾶ Σιστόβης) τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Μεσσηνίας ὑπάγεται εἰς τὸν ἐνοριακὸν ναὸν τοῦ εἰρημένου χωρίου Σιστόβης.

—Διωρίσθη Ἡγούμενος τῆς Ἱεράς Μονῆς Κοζίτσης, τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Ναυπακτίας, ὁ Ἀρχιμ. Θεόφιλος Θεοφανόπουλος, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Ἡσαίου Παπαγεωργίου, σύμβουλος δὲ ὁ παραιτηθεὶς τῶς Ἡγούμενος Ἡσαίας Παπαγεωργίου.

—Τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν θρησκευμάτων συνήλθεν ἡ συγκληθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ σύσκεψις διὰ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα τῆς Ἐκκλησίας, παρέστησαν δ' ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σπάρτης, οἱ κ. κ. Εὐταξίας, Πρόκας, Ράλλης, Μένανδρος καὶ Τράκας. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀνακινώσας τὰς ἀντιλήψεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἤκουσε τὰς γνώμας τῶν συνελθόντων, ἃς ἀνέλαβε νὰ διαβιβάσῃ πρὸς αὐτόν.

—Κατ' εἰδήσεις ἡμῶν ἐξ Ἁγίου Ὄρους κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἱεράς Κοινότητος ἐκάθη ἐπισήμως καὶ κατεσχέθη τὸ ἀσεβὲς βιβλίον τοῦ ρωμιότου μονα-

χοῦ Ἀρσενίου Cottea, ὅπερ ἐν ἑλληνικῇ μεταφράσει ἐξεδόθη τελευταίως ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Κέντρα τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἢ Σάλπιγξ τῶν ἠσυχαστῶν Μοναχῶν Ἀγιορειτῶν, δηλαδή Ἀπολογία κατὰ τῶν νέων καινοτομιῶν, αἵτινες ἀπεσκοράκησαν τὴν Ἱερὰν Ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν». Τὸ ἄθλιον τοῦτο βιβλίον, ὃ ὁποῖον εὐρύτατα ἐκυκλοφόρησε μεταξὺ τῶν παλαιοημερολογιτῶν Ἀθηνῶν, διεξαγόντων προπαγάνδαν, περιέχει τῷ ὄντι βλασφημίας ἀνηκούστους καὶ ψεῦδη πρὸς παραπλάνησιν τοῦ λαοῦ. Ὁμοίως πληροφορούμεθα ἐξ Ἁγίου Ὁρους ὅτι πρόκειται νὰ δικασθῇ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Λαύρας πρωτοδικῶς ὁ μοναχὸς Ματθαῖος, ὅστις δι' ἀλληλογραφίας ἐξαπατᾷ τὸν εὐσεβῆ λαόν, προτρέπων αὐτὸν ν' ἀποσχισθῇ τῆς Ἐκκλησίας, χάριν τοῦ ἡμερολογίου, περιέρχεται δὲ τὰς Μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ ἀποτρέπει τοὺς μοναχοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ μνημονεύσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὡς ὄντος δῆθεν «αἰρετικοῦ» διὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ ἡμερολογίου.

—Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν αἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανικαὶ Ἐνώσεις Κυριῶν καὶ Κορασιῶν ἐξέδραμον εἰς Βουλιαγμένην ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Προέδρου αὐτῶν αἰδ. Ἀγγέλου Νησιώτου καὶ τοῦ ἀρχιμανδρ. κ. Πρ. Καλλιωντζίη καὶ διένειμαν εἰς τὰ 120 ὄρφανὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου ἰσαρίθμους θερινὰς ἐνδυμασίας, ὑποδήματα καὶ πέλους, ἀξίας 20 χιλ. καὶ πλέον δραχμῶν. Συνέπεσε νὰ εὐρίσκηται ἐν τῷ Ὁρφανοτροφείῳ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, ὅστις ἀπαντήσας εἰς συγκινητικωτάτην προσφώνησιν τοῦ Προέδρου τῶν Ἐνώσεων Αἰδ. Αγγέλου Νησιώτη ἠὲ ἀρχίστησεν αὐτοὺς διὰ τὴν συμπάθειαν πρὸς τὰ ὄρφανὰ καὶ ἐπήνεσε τὴν ἔμπρακτον ταύτην ἐκδήλωσιν τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Μεθ' ὃ τὰ ὄρφανὰ ἔψαλον ὠραία σχολικὰ ἔσματα διὰ τὴν εὐχαριστήσασαι τοὺς εὐεργέτας των. Παρομοίαν συγκινητικὴν ἐορτὴν τῆς φιλανθρωπίας ἐπηυλόγησεν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐν τῇ ἐνορίᾳ Ἀγ. Ἀσωμάτων Θεσσαλίας ἐν Ἀθήναις τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν. Τῇ πρωτοβουλίᾳ μὲν τοῦ ἐφημερίου τοῦ ναοῦ Κ. Ἀναγνωστοπούλου καὶ τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπείας, τῇ συνεργασίᾳ δὲ τοῦ ἐκεῖ τμήματος τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἐνώσεως κορασιῶν ὑπὸ τὸν ἀρχιμ. Προκόπιον Καλλιωντζίην, ἱεροκήρυκα τοῦ εἰρημένου ναοῦ, ἐκ συνεισφορῶν τῶν ἐργοστασιαρχῶν καὶ ἐργοδοτῶν τῆς ἐνορίας ἐνεδύθησαν περὶ τὰ 80 ὄρφανὰ τῆς ἐνορίας. Πλήθος ἀπειρον εὐσεβοῦς λαοῦ συνεκεντρώθη κατὰ τὴν σχετικὴν τελετὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἀπέραντι τοῦ ναοῦ Σχο-

λείου, ἐνθα μετὰ σχετικὴν προσλαλίαν τοῦ ἀρχιμ. Προκοπίου ὠμίλησεν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐξάρας τὴν σημασίαν τῆς φιλανθρωπίας ἐκείνης πράξεως καὶ τῆς συμπαθείας πρὸς τὰ ὄρφανὰ. Ἐν προφανεῖ συγκινήσει τὸν λόγον ἔλαβον καὶ τινες τῶν συνεισενεγκάντων ὑπὲρ τῆς ἐνδύσεως τῶν ὄρφανῶν, δηλώσαντες ὅτι ἐτησίως κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν ἁγίων Μυροφόρων γυναικῶν θὰ ἐπαναλαμβάνηται ἡ φιλανθρωπικὴ αὕτη πράξις.

—Ἀμα τῇ ἐξ Ἀλεξανδρείας πρώτῃ εἰδήσει περὶ ἀναδείξεως τοῦ νέου Πάπα καὶ Πατριάρχου Μελετίου Β' μεταβίβας εἰς Κηφισίαν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος συνεχάρη αὐτῷ, ἀπήντησε δὲ καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον τηλεγράφημα δι' οὗ ὁ νέος Πάπας καὶ Πατριάρχης ἀνῆγγελε τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κατὰ τὴν ἐν Λίβερπουλ τῆς Ἀγγλίας τελεσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ σεβ. μητροπ. Θουατέρων κ. Γερμανοῦ θείαν λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαῖων προσελθόντες παρέστησαν ὁ Ἄγγλος Ἐπίσκοπος τῆς Λίβερπουλ, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως καὶ οἱ ἐν αὐτῇ πρόξενοι τῆς Δανίας, Γαλλίας, Νορβηγίας, Κάτω Χωρῶν, Χιλῆς, Κολομβίας καὶ Ἀργεντινῆς. Εἰς τὸν Ἄγγλον Ἐπίσκοπον ἐδόθη θέσις ἐν τοῖς δεξιῶσι τοῦ ἐπισκοπικοῦ θρόνου. Ὁ σεβ. Θουατέρων προσφωνήσας τοὺς ἐπισκόπους διὰ συντόμου προσλαλίης, εἶπεν ὅτι εἶνε ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν γίνεται τοιαύτη συνάντησις ἐπισκόπων τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἐν Λίβερπουλ, τῆς ὁποίας ὁ ναὸς ἐγκαινιάσθη πρὸ πεντηκονταετίας ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Σύρου καὶ Τήνου Λυκούργου. Ἐκτοτε—προσέθηκεν ὁ μητροπολίτης—αἱ μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν ἀγγλικανικῆς καὶ ὀρθοδόξου σχέσεις ἐκαλλιεργήθησαν ἐπιμελῶς. Τῇ ἐπομένῃ γεῦμα παρετέθη ὑπὸ τοῦ δημάρχου πρὸς τιμὴν τοῦ Ἑλληνοσ μητροπολίτου καὶ τῶν ἐγκρίτων Ἑλλήνων τῆς πόλεως. Κατ' αὐτὸ ὁ σεβ. Θουατέρων, ἀπαντῶν εἰς πρόποσιν, εἶπεν σὺν ἄλλοις, ὅτι «ἡ Ἑλλὰς συμπαιθεῖ ἔχει πρὸς τὴν Ἀγγλίαν οὐ μόνον ὡς πρὸς προστάτιδα τῶν καταπιεζομένων ἢ πρὸς χώραν, δημιουργοῦσαν πρὸ παντὸς ἠθικοῦς χαρακτῆρας, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς χώραν, ἐν ἣ ἡ ἀλήθεια, τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν αὐξάνονται καὶ ἀνθοῦν ἐν ταῖς καρδίαις τοῦ συγχρόνου λαοῦ της.

—Ὁ Π. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γεννάδιος μετέβη εἰς Ἀμερικὴν ἐπὶ εἰδικῇ ἐκκλησιαστικῇ ἀποστολῇ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ ἠγγίθη καὶ τῆς ἐκεῖσε μεταβάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἔργου τῶν Χ. Α. Ν. Ὁ Π. Μητροπολίτης ἐγένετο δεκτὸς παρὰ τῷ κ. Προέδρῳ

τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῖς ἄλλοις ἐν Ἀμερικῇ ἐπιστήμοις μετὰ μεγάλων τιμῶν, πανταχοῦ δὲ ὑπῆρξεν ἀντικείμενον θερμοτάτων φιλελληνικῶν ἐκδηλώσεων παρὰ τῷ ἀμερικανικῷ λαῷ.

— Ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστουπόλεως κ. Μελετίου ἤρξατο ἡ ἔκδοσις ἡθικο-θηρησκευτικοῦ Περιοδικοῦ ἐν Κων)πόλει ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁρθοδοξία», οὗ ἐλάβομεν τὸ πρῶτον τεῦχος. Ἀρχισυντάκτης τοῦ καλοῦ περιοδικοῦ τούτου εἶναι ὁ καθηγητὴς τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολῆς κ. Βασίλειος Ἀντωνιάδης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Κατὰ τὴν χθές, 20ὴν Μαΐου, γενομένην ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκλογὴν ἀνεδείχθη Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ὁ πρῶτον Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Μελέτιος, ὅστις ἐν τῇ σειρᾷ τῶν Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας εἶναι ὁ Β'. ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο. Ὁ νέος Πάπας Ἀλεξανδρείας ἐγεννήθη τῷ 1871 ἐν Κρήτῃ, ἐξεπαιδεύθη ἐν Ἱεροσολύμοις, χρηματίσας μαθητῆς τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου, ὑπηρέτησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ὡς Γραμματεὺς τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου, εἰργάσθη ἐν Κύπρῳ ἐπὶ ὀκταετίαν ὡς Μητροπολίτης Κιτίου, (1910—1918) εἶτα δ' ὡς Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ἐν Ἑλλάδι, ἀπὸ τῆς 8 Μαρτίου 1918 μέχρι τῆς 1 Νοεμβρίου 1920, ὅτε ἠναγκάσθη ν' ἀπομακρυνθῆ, καὶ ὡς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἐκλεγείσ τῇ 25 Νοεμβρίου 1921 μεταβὰς εἰς ΚΠολιν τῇ 24 Ἰανουαρίου 1922 καὶ ἀποχωρήσας τῇ 10 Ἰουλίου 1923 ὑπὸ τὰς γνωστὰς περιστάσεις. Εὐχόμεθα ὅπως μετὰ τὴν πρόσφατον διαταραχὴν καὶ ἀνωμαλίαν ὁ ἔνδοξος Ἀποστολικὸς Θρόνος Ἀλεξανδρείας εἰσέλθῃ εἰς στάδιον εἰρήνης καὶ ἀνασυντάξεως ἀνακτῆσθαι δὲ τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ εὐκλειαν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἐξ Ἱεροσολύμων ἠγγέλθη ἡ ἐκεῖθεν διέλευσις τῶν ἀναμενομένων ὀγδοήκοντά πον Ἀγγλων ἵπποτῶν τοῦ περιφήμου τάγματος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, περὶ οὗ καὶ ἄλλοτε ἐγένετο λόγος ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ». Ἐπὶ τῇ εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν ἀφίξει αὐτῶν ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐπέτρεψε τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς εἰς τὸν ἄγγλον ἐπίσκοπον νὰ τελέσῃ τὴν λειτουργίαν ἐν τῇ ὑπογίῳ ἐκκλησίᾳ τοῦ Τιμίου Προδρόμου μετὰ τοῦ λοιποῦ ἀγγλικοῦ κλήρου. Τὸ πρῶτον ἦδη καὶ μετὰ τὸσαύτης ἐπισημότητος ἐτελέσθη ἐν τῷ ναῷ τούτῳ ὑπὸ ἀγγλοῦ ἐπισκόπου λειτουργία, ἐν ἣ παρέστησαν πάντες οἱ ἐπίσημοι ἄγγλοι μετὰ τοῦ ὑπάτου ἀρμοστοῦ Παλαιστίνης κ. Πλουμπερ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἐν Ρωσίᾳ τὸ Πάσχα ἐωρτάσθη ἀπανταχοῦ ὑπὸ τε τῶν ὀπαδῶν τοῦ παλαιοῦ καὶ τῶν τοῦ νέου ἡμερολογίου ὁμοφώνως τῇ 2 Μαΐου.

— Τῇ ἐπεμβάσει τοῦ ἀρχιεπισκόπου Καντερβουρίας ἡ σοβιετικὴ Κυβέρνησις συγκατετέθη ν' ἀποφυλάκισῃ τὸν ἡγούμενον τῆς ἐν Πετροπόλει Λαύρας τοῦ ἁγ. Νέβσκυ ἐπίσκοπον Γρηγόριον, καταδικασθέντα εἰς φυλάκισιν διὰ τὴν ἀπόκρουσιν ἐκκλησιαστικῶν κειμηλίων τῆς Λαύρας.

— Τὸ ἐκτελεστικὸν κομιτᾶτον τοῦ Κιέβου ἀπεφάσισε νὰ ἀνακηρύξῃ τὴν διάσῃμον Κιεβο-Πετσέρσκιαν Λάβραν «ἱστορικὸν μνημεῖον».

Ἡ «Συνοδική» Ἐκκλησία ἀποκλίνει εἰς τὴν ἀπόφασιν περὶ ἐφαρμογῆς τῆς κατὰ τὸ 1923 ληφθείσης ὑπ' αὐτῆς ἀποφάσεως περὶ διαλύσεως τῶν μονῶν καὶ ἀπαλλαγῆς τῶν μοναχῶν ἀπὸ τῆς ἐλευθέρως ὑπ' αὐτῶν ἐκλογεῖσης κλήσεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

— Ἦρξατο ἐν Σόφιᾳ ἡ νέα συνοδικὴ περίοδος τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐμελέτησε μετὰ τῶν πρῶτων τὸ ὑπόμνημα τοῦ κ. Τσολκάνωφ περὶ τοῦ δικανικοῦ μέρους τῶν διαζυγίων. Ἐπιτροπὴ τριῶν συνοδικῶν ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Λιάπτσεφ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Μπούρωφ, μεθ' ὧν ἐγένετο συζήτησις περὶ πραγμάτων ἀφορώντων εἰς τὸν βίον τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΣΜΟΣ

— Ὁ σεβ. Ἐπίσκοπος τοῦ Λονδίνου Dr. Winnington-Ingram, ὁ καὶ παρ' ἡμῖν συμπαθῶς γνωστὸς ἐκ τῆς κατὰ τὸ 1918 ἐπισήμου ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἐπισκέψεώς του πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἐώρτασε κατ' αὐτὰς τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τῆς ἐν Λονδίῳ ἀρχιερωσύνης του, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπέκτησεν ἀμέριστον τὴν συμπάθειαν τοῦ ποιμνίου τῆς ἀγγλικῆς πρωτεύουσος διὰ τὰ περικουσοῦντα αὐτὸν χαρίσματα τῆς προσηνείας καὶ τοῦ ἐπαγωγοῦ τοῦ ποιμαντορικοῦ του κηρύγματος.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Τ. Προδρόμου-Κυνουρίας Ἡγουμενοσυμβούλιον προκηρύττει ὅτι, ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς ἐνοικιάσεως τοὺς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 32 π. ἔ. πράξει τοῦ Ἡγ)λίου ἀναφερομένους ἐλαιοπεριβόλους, ἀγρούς καὶ ἐν ἐλαιοτριβεῖον Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τῇ 30ῃ Μαΐου ἔ. ἔ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Τανίας καὶ Δολιανῶν ἐν Καστρίῳ Κυνουρίας τῶν ὄρων συγγραφῆς καὶ ὑποχρεώσεων δύνανται οἱ βουδόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ τῇ 28 Ἀπριλίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς τῆς Ἐπαρχίας Ἐλασσῶνος. Προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται πρὸς ἐκποίησην διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας τέσσαρες (4) βόες ἀροτήρες διαφόρων ἡλικιῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 19. ἐ. ἔ. διακηρύξεως τῆς Μονῆς ἐδρισκομένης ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι Ἐλασσῶνος, ἧς οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται προσερχόμενοι νὰ λάβωσι γνώσιν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τὴν 17ην τοῦ μηνὸς Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐλασσῶνος Π. Γαρδίκη ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Παλαιοκαρυᾶς τῇ 29ῃ Ἀπριλίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς τῆς Ἐπαρχίας Ἐλασσῶνος. Προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται πρὸς μίσθωσιν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας ἡ θερνιῆ βοσκῆ ἐ. ἔ. τοῦ λειβαδιοῦ Μουσῆ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς—Ἀναλήψεως συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 20. ἐ. ἔ. διακηρύξεως τῆς Μονῆς ἧς ἀντίγραφον ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι Ἐλασσῶνος, ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται προσερχόμενοι νὰ λάβωσι γνώσιν αὐτῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τὴν 17ην τοῦ μηνὸς Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐλασσῶνος Π. Γαρδίκη ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Παλαιοκαρυᾶς τῇ 29ῃ Ἀπριλίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιάς προκηρύττει ὅτι : ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοετοῦς ἐνοικιάσεως συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις ταύταριθμου συγγραφῆς, ἧς ἀντίγραφον κατατεθήσεται παρὰ τῷ Συμβολαιογράφῳ Φαλάρων Γεωρ. Πολυμεροπούλῳ, τὰ ἐξῆς κτήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενιάς κείμενα ἐν τῷ κωμοπόλει Γαρδικίῳ (Κρσμ. Λαρίσης) α.) Ἐν μετόχιον ἐκ τριῶν δωμάτων καὶ ὑπογείου β.) Εἰς ἀχυρῶν μικρὸς καὶ μία ἀποθήκη γ.) Εἰς ἀμπελότοπος εἰς θέσιν Κάνναλος ἐκ 2 στρεμ. καὶ ἕτερος εἰς θέσιν Μαχαιρὰ ἐξ ἐνὸς στρέμματος δ.) Εἰς ἀλωνότοπος ἐξ ἐνὸς στρέμματος καὶ ἐν ἐλαιοπερίβωλον εἰς θέσιν Πλατανάκια. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Γαρδικίῳ τῇ 23ῃ Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέρα Κυριακῆ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12ης ὥρας τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Φαλάρων Γεωρ. Πολυμεροπούλου καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς Πρώτη προσφορά ὀρίζεται τὸ ποσὸν δραχ. 2000. συνολικῶς. Ἴνα γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὴν προκειμένην δημοπρασίαν δεόν νὰ καταθέσῃ λόγῳ ἐγγυοδοσίας εἰς τοὺς διενεργούντας αὐτὴν τὸ ἥμισυ τοῦ ἐνοικίου, ἄλλως εἶνε ἀπαράδεκτος, ὡς ἀπαράδεκτος τυγχάνει καὶ πᾶσα δι' ἀναφοράς προσφορά ἄνευ ἐγγυοδοσίας. Ἐν Ἱ. Μονῇ Ξενιάς τῇ 29ῃ Ἀπριλίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Τεσσαράκοντα Διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐκποίησης τοῦ ἐν τῷ θέσει Ἀρκοῦδιᾶ τοῦ ὀρίνου Βασσαρᾶ ἐδρισκομένου ὕδρομύλου μετὰ τῆς γνωστῆς αὐτοῦ περιοχῆς, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα (Μετοχίου Ἁγίων Ἀναργύρων), τῆς κοινότητος Βασσαρᾶ. Ἡ δημοπρασία γενήσεται τὴν 6ην Ἰουνίου 1926 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ ἐν Σπάρτῃ Συμβολαιογράφου κ. Ἰωάν. Κατσίχτη καὶ ἀντιπροσώπων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τῆς Μονῆς, συμφώνως μετὰ τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 83' διακηρύξεως ἡμῶν, ἧς εὑρίσκειται ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ τοῦ κ. Ἰωάν. Κατσίχτη. Ὡς πρώτη προσφορά ὀρίσθη τὸ ποσὸν τῶν 12, 000 δραχμῶν. Οἱ βουλόμενοι ἵνα πλειοδοτήσωσι δεόν νὰ προσέλθωσι μετὰ ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ καταβάλλοντες καὶ τὸ δωδεκατημόριον τῆς ἀξίας λόγῳ ἐγγυήσεως. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῇ 8 Μαΐου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ζάβορδας προκηρύσσει ὅτι : Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησης τὸ ἐν τῷ χωρίῳ «Καλόχι» τῆς περιφέρειας Γρεβενῶν ἀγρόκτημα [ζευγάρι] τῆς Μονῆς συγκείμενον ἐκ μιᾶς οἰκίας κειμένης ἐν Καλοχίῳ καὶ 26 τεμαχίων ἀγρῶν καὶ ἀμπελοῦ ἐδρισκομένου εἰς τὴν περιφέρειαν Καλοχίου καὶ ἀποτελοῦν μόνων ἐξ 14 στρεμμάτων τὸ ὅλον. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Γρεβενοῖς κατὰ τὴν προσεχῆ ἐμποροπανήγυριν Ἀχιλλίου, γενησομένην, κατὰ τὰ ἐτησίως εἰθισμένα, περὶ τὰ τέλη Μαΐου ἐ. ἔ. καὶ κατὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς ἤτοι Δευτέραν, Τρίτην καὶ Τετάρτην, ἀπὸ ὥρας 10-12 π. μ. ἐκάστης ἡμέρας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Γρεβενῶν κ. Χρήστου Ἀκ. Τσελη, Ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς καὶ Ἀντιπροσώπου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 35 ἐ. ἔ. διακηρύξεως ἡμῶν, ἧς ἀντίγραφον παρὰ τῷ ῥηθέντι Συμβολαιογράφῳ καὶ τῷ Προέδρῳ Καλοχίου, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνώσιν.

Τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον τῆς ἐν Τήνῳ Γυναικείας Μονῆς ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου προκηρύσσει ὅτι, ἀκυρωθεῖσης τῆς δημοπρασίας ἐκποίησης μεριδίου 1) 11 ἐπὶ ἀγροῦ κειμένου εἰς θέσιν κάτω Πατήσια καὶ ἀνήκοντος τῇ Μονῇ ἐκ πατρικῆς κληρονομίας τῆς μοναχῆς Εὐθυμίας Μάνου διενεργηθείσης τοῦ 28 Ἰουνίου 1925 ἔτους, ἐπαναλαμβάνεται αὐτὴ τὴν 30ην Μαΐου 1926 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν κ. Κωνστ. Γιαννίση ἀντιπροσώπου Γενικοῦ Ἐκκλ. Ταμείου καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς κ. Ἀντωνίου Βερυκοκάκη δικηγόρου ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν πλείονας πληροφορίας δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ αἰτήσωσι παρὰ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν κ. Κ. Βιαννίση ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου. Ἐν Γυναικείᾳ Μονῇ τῇ 25 Ἀπριλίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἡ ἐκποίησης τῆς ἐν τῷ χωρίῳ Ζούπαινα ἀνωγείου οἰκίας μετὰ τοῦ κήπου καὶ τῆς περιοχῆς αὐτῆς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων (τοῦ Μετοχίου Ἁγίων Ἀναργύρων) τῆς κοινότητος Σουπαινῆς. Ἡ δημοπρασία γενήσεται τῇ 6 Ἰουνίου 1926 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ ἐν Σπάρτῃ Συμβολαιογράφου κ. Ἰωάν. Κατσίχτη καὶ ἀντιπροσώπων τῆς Μητροπόλεως καὶ τῆς Μονῆς, συμφώνως μετὰ τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 83. διακηρύξεως ἡμῶν, ἧς εὑρίσκειται ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ τοῦ κ. Ἰωάν. Κατσίχτη. Ὡς πρώτη προσφορά ὀρίσθη τὸ ποσὸν τῶν 30,000 δραχμῶν οἱ βουλόμενοι ἵνα πλειοδοτήσωσι δεόν νὰ προσέλθωσι μετ' ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ καταβάλλοντες καὶ τὸ δωδεκατημόριον τῆς ἀξίας λόγῳ ἐγγυήσεως. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῇ 8ῃ Μαΐου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Ἱερᾶς μονῆς Γέροντος διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐξαετοῦς ἐνοικιάσεως ὁ ἐλαιῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γέροντος τῆς θέσεως Ἀμουργιάς κατὰ τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ἧς ἀντίγραφα εἰσὶ κατατεθειμένα εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Νομαρχίας Εὐβοίας τῆς Κοινότητος Λίμνης καὶ τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Λίμνης Μιχαὴλ Δ. Δάρα ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενίου ἐν Λίμνῃ τὴν 30ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης ὥρας μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἐν περιπτώσει δὲ ματαιώσεως αὐτῆς ἐνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφοράς μετὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς θὰ ἐπαναλαμβάνηται αὐτὴ κατ' ἐκάστην ἐφεξῆς Κυριακὴν ἐπὶ τῇ βίσει νέας διακηρύξεως τοιχοκολλομένης ἐν Λίμνῃ πρὸ τριῶν ἡμερῶν. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Γέροντος τῇ 5 Μαΐου 1926.